

Na początku

Skarby

Job napisał: „Jego oko dostrzega wszystko, co cenne” (Job. 28:10). I rzeczywiście, Bóg dostrzega to, co drogie, ale nie są to te same rzeczy, które w tej kategorii dostrzega człowiek. Większość ludzi uznaje złoto, srebro i drogie kamienie za „cenne skarby”. Można je za takie uważać jeżeli się ma również dostęp do wody, jedzenia, odzienia czy nawet czystego powietrza. Ci, którzy żyli w krajach zniewolonych totalitarnymi reżimami, mogli uważać za taki skarb chociażby wolność.

Niniejsze wydanie naszego czasopisma omawia niektóre z rzeczy, które ludzkość uważa za cenne. W artykule „Złoto i srebro” autor wskazuje, że metale te nie tylko stanowią synonim bogactwa, ale wskazują na to, co Bóg uważa za rzeczywiście wartościowe.

„Żelazo i miedź” to dwa metale które ktoś mógłby uznać za mało wartościowe, dopóki nie będzie miał potrzeby wykonania sobie miecza lub włóczni do walki z nieprzyjacielem (1 Sam. 13:22). Oba metale często są wymieniane razem i niejednokrotnie symbolizują prawo do sprawowania władzy.

„Diamenty” to artykuł traktujący o najcenniejszych klejnotach na ziemi. Jest to najtwardszy z minerałów i jeden z najpiękniejszych.

„Rubin, szafir i szmaragd” to trzy kamienie szlachetne, które razem z diamentem uznawane były za „drogo-

cenne” w czasach starożytnych. Ich użycie w napisaniu izraelskiego arcykapłana może mieć szczególne znaczenie.

„Perły” zawsze były wysoce cenione ze względu na ich rzadkość; przynajmniej dopóki nie wynaleziono metody ich hodowania na skalę masową. Choć uważane są za klejnoty, to jednak nie są one kamieniem. Powstają we wnętrzu mięczaków w ciągu długiego procesu (por. ilustracja na okładce).

Chociaż nie jest to cenny metal ani kamień szlachetny, „Sól” jest wartościowym minerałem, szczególnie cenionym w miejscach, które miały do niej utrudniony dostęp. Niekiedy bryły soli używane były jako środek płatniczy, jak chociażby w Chinach. Artykuł pod tym tytułem omawia istotność tego minerału w dawnych czasach.

„Skarb w niebie” to artykuł który po raz pierwszy ukazał się ponad sto lat temu. Wskazuje on na priorytety, które powinny być szczególnie istotne dla wszystkich naśladowców Jezusa Chrystusa. Ziemskie skarby mogą nam być zabrane, ale niebiańskie już nie.

Ostatni artykuł w tym wydaniu jest zatytułowany „On jest cenny” i pochodzi z wydania, jakie ukazało się w roku 1953. Przypomina nam, że nasz Pan Jezus, nasz pasterz, jest największym skarbem jaki kiedykolwiek możemy mieć.

Redakcja